

Історія міста Вінниці

Вінниця — місто на березі Південного Бугу.

Найімовірнішою
основою назви міста
вбачають старо-
слов'янське слово
«вгно» — дарована
земля.

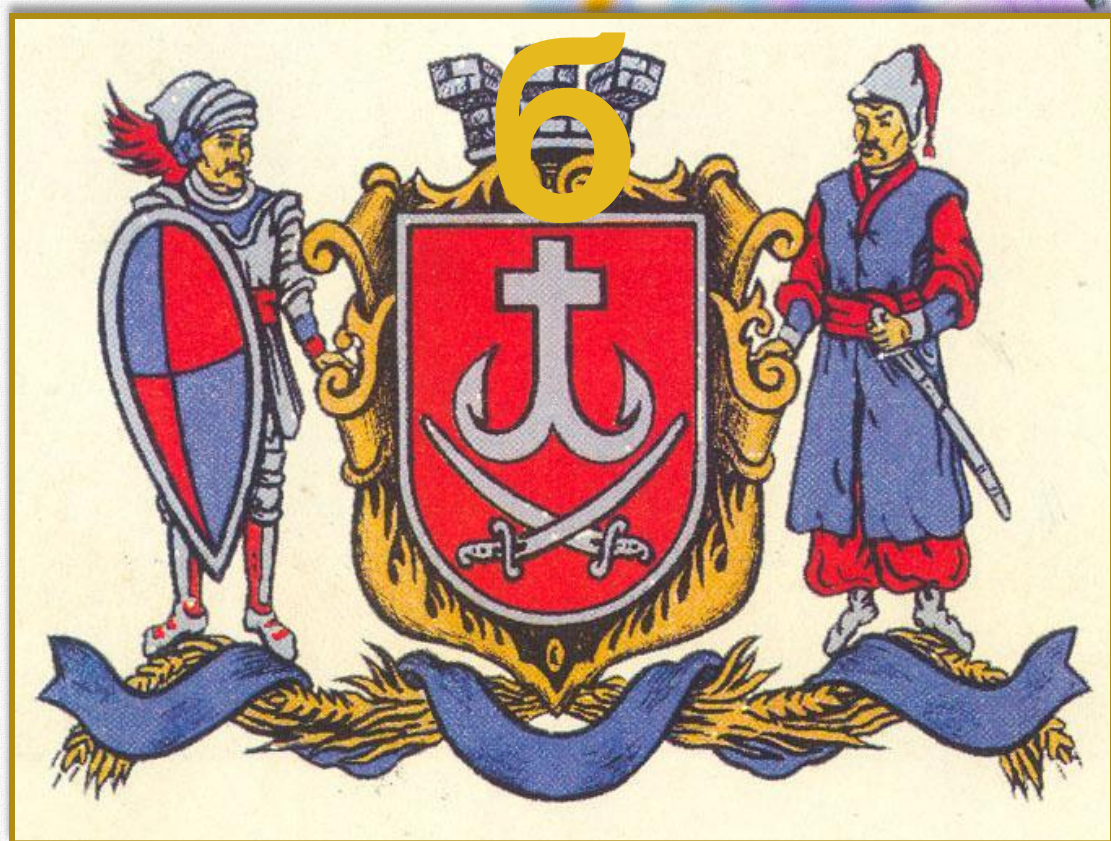

**Назва “Вінниця” зустрічається вперше в
документах**

від *13 червня 1385 року*

Гер

Затверджений 16 травня 1993 року

Прапор

Затверджений 16 травня 1993 року

Нелегко жилося нашим предкам під час міжусобних війн у Литовському князівстві, 30 спустошливих нападів татар зазнала Вінниця з 1400 до 1569 року.

Досить

Зі спорудженням у 1558 році нової фортеці на острові Кемпа виникло «Нове місто» на правому березі Південного Бугу і продовжувало розвиватись «Старе місто» на лівому.

Досить

За Люблінською унією Вінниця входила до складу Польщі і з 1598 року була центром Брацлавського воєводства.

Досить

Католики у 1617 та 1624 р.р. завершили будівництво двох монастирів, у 1642 р. відкрили єзуїтський колегіум.

Досить

Завдяки зусиллям відомого діяча культури Петра Могили та брацлавського підсудка Михайла Кропивницького у 1632 році відкрито православний колегіум.

Досить

У 1797 р. місто стало центром Вінницького повіту, а на початку 1798 року у ньому запроваджено «Городовое положение», а по всій території Росії воно впроваджувалось лише після 1801 року.

Досить

Важливим стимулом подальшого розвитку міста стало будівництво Києво- Балтської залізниці та відкриття залізничного сполучення Козятин – Здолбунів.

Досить

В 1914 року Вінниця стає адміністративним центром
Подільської губернії.

Досить

Під час війни 1941-1945 рр. кількість жителів із 100 тисяч скоротилась до 27 тис., із 50 –ти промислових підприємств вціліли лише 10, повністю було зруйновано 1880 житлових будинків.

Досить

З Вінницею пов'язав понад 20 останніх років життя вчений, хірург, основоположник польової хірургії, засновник Російського Червоного Хреста, автор 4-томного видання “Топографічної анатомії” М.І. Пирогов, котрий у свій час врятував від гангренни знаменитого італійця Джузеппе Гарібальді.

